

Příloha – případy cenového rozlišování

Rozdílný věk odchodu do důchodu a slevy pro důchodce

Před rokem 1990 činil ve Velké Británii věk odchodu do důchodu pro ženy 60 let a pro muže 65 let. Když pan James a jeho žena, oba ve věku 61 let, navštívili plavecký bazén, pan James musel platit vstupné, zatímco jeho žena nikoliv, protože provozovatel koupaliště se rozhodl poskytovat služby zdarma osobám v důchodovém věku. Pan James proto namítal diskriminaci založenou na pohlaví. Sněmovna lordů rozhodla, že pro cenové rozlišování v tomto případě neexistuje žádné rozumné ospravedlnění, a proto se jedná o diskriminaci na základě pohlaví.¹²

Rasová diskriminace při poskytování půjček na bydlení

V průběhu 80. a 90. let 20. století se ve Spojených státech amerických rozšířila praxe, na základě níž banky poskytovaly půjčky na bydlení za odlišných podmínek v závislosti na tom, zda byl klient běloch nebo příslušník menšiny. Jednalo se o případy, kdy např. Afroameričané museli platit vyšší úroky za půjčky.¹³ V jiném případě¹⁴ banka účtovala vyšší úrokovou sazbu Indiánům a odmítala financovat nemovitosti umístěné v indiánských rezervacích. Vše vyústilo v sérii žalob, v důsledku nichž musely banky od této praxe ustoupit a zavést férovější systém poskytování půjček.

Turistické ceny

Soudní dvůr Evropské unie se v několika případech zabýval problematikou tzv. turistických cen. Případy¹⁵ se týkaly stanovení vstupného do muzeí a památek výhodněji pro občany a osoby usazené ve státech, kde se památky nachází, zatímco občané ostatních členských států Evropské unie na podobnou výhodu neměli nárok. Soudní dvůr Evropské unie shledal, že se jedná o nepřipustnou diskriminaci založenou na státní příslušnosti v rozporu s evropským právem.

Dvojí ceny pro cizince v České republice

Věc, kterou řešil Obvodní soud pro Prahu 6,¹⁶ se týkala vstupného za prohlídku prostor Trojského zámku, který je součástí Galerie hlavního města Prahy. Pro česky hovořící návštěvníky bylo vstupné stanoveno ve výši 50,- Kč a pro cizince 100,- Kč. Nadstandardní služba, která by odpovídala vyššímu vstupnému, nebyla zahraničním návštěvníkům ani poskytnuta, ani nabídnuta. Vstupné pro česky hovořící osoby bylo označováno jako „zvýhodněné“ nebo jako „sleva“. Soud uznal, že uplatňování dvojích cen je v rozporu s dobrými mravy a přiznal navrhovateli nárok na náhradu škody. Již během soudního řízení byly ceny vstupného upraveny.

¹² *James v Eastleigh Borough Council* [1990] 2 AC 751

¹³ *United States v. First National Bank of Vicksburg, Mississippi*, 1994, No. 5:94 CV 6(B)(N)

¹⁴ *United States v. Blackpipe State Bank, Martin, South Dakota*, 1994, Civ. Act. No. 93-5115

¹⁵ Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 15. března 1994, ve věci C-45/93, *Komise v. Španělské království* [1994] ECR I-00911; rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 16. ledna 2003, ve věci C 388/01, *Komise v. Itálie* [2003] ECR I-00721.

¹⁶ Rozsudek ze dne 13. ledna 1999, č. j. 6 C 209/98-30.